

¿CÓMO

informatieblad
TILBURG-MATAGALPA

NO!

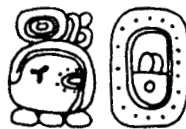

aandacht voor het
koffie project
op Tilburg Tambor

Koffie • van crisis naar oplossing

Héctor Avellán • Poëzie is meer vraag dan antwoord
Sparen voor een schilderij
Compenseer je vliegreis!
Killerbananas

¡Cómo No!, het informatieblad over de Stedenband Tilburg-Matagalpa, wordt uitgegeven door de Stedenband Tilburg-Matagalpa (SSTN). **¡Cómo No!** verschijnt vier maal per jaar met een oplage van 775 exemplaren.

Voor een gratis abonnement kunt u zich wenden tot de SSTN:

Adres: Stationsstraat 39
5038 EC Tilburg

Tel: 013-5368706

Fax: 013-5437096

E-mail: ssn@hetnet.nl

Giro: 2783514

Web: www.tilburg-matagalpa.nl

Redactie

Marian van Stiphout

Toon Oomen

Miranda van der Klaauw

Monique van de Sande

Joni Swinkels

Lay-out

HD ontwerp • Tilburg • www.hdontwerp.nl

Met medewerking van

Harri Aarts

Wilna van den Heuvel

Ingrid van den Hout

Coen Wever

Foto voorpagina

Miranda van der Klaauw

Drukwerk

Drukkerij Mezclado

Afwerking

de Bundel

ISSN: 0920 2315

Redactioneel

Stemmingswisseling

Ik had al een stukje klaar liggen over de hongermars die eind mei in zo'n honderd landen gelopen werd om aandacht te vragen voor de miljoenen kinderen op de wereld die honger lijden terwijl de barstensvol Nemagón zittende bananen bij de Pisang liggen te rotten -niet omdat ze sinds de uitzending van Warzone Nicaragua geboycot worden, maar omdat ze gewoon 'teveel' zijn- toen ik de brief van Dominique in *Achterwerk* las. Dominique is een zestienjarige uit Amsterdam die in 5gym zit, veel nadenkt over wat moreel juist is en sinds een jaar veganist is. Hij geeft in zijn brief tips over websites waarop informatie over schadelijke effecten van vlees op het milieu staat, 'maar', schrijft hij 'na twee minuten zoeken heb je zelf de informatie ook gevonden'. Zo is het maar net!, dacht ik. Kunnen *¡Cómo No!*-lezers niet wat *Achterwerk*-lezers kunnen? Toch wel. Ga zelf dus maar zoeken naar hongermarsen, bio-industrie, illegale houtkap, corruptie, kinderarbeid en noem maar op. Dat scheelt mij een hoop tijd.

Ik deed het venster open: strakblauwe lucht; de zon scheen. Naar buiten! De markt zag rozerood van de aardbeien en licht verbrande lichaamsdelen. Alle jassen waren thuisgebleven. Teenslippers en sandalen zaten om de blote voeten. Witte bloesjes, luchtige rokjes, korte broeken, hemdjes in alle kleuren om dikke en dunne lijven. 'Jij bent al goed in de stemming', zei de groenteboer terwijl hij naar mijn oranje T-shirt gebaarde en -toen hij mijn verbaasde gezicht zag- 'per ongeluk zeker?'. 'Ja', zei ik verbouwereerd.

Er zijn belangrijker dingen om je druk over te maken dan voetballen op TV, mompelde ik terug naar huis lopend en de luxe, in cellofaan en oranje strikken gestoken pakketten *chips and dips* bij Oil & Vinegar negerend. Het regenwoud bijvoorbeeld, of het Naardermeer, killerbananas, Afghanistan, het milieu, sweatshops, Schiphol, kistkalveren en legbatterijen, Bush, homofobie ... Maar ondertussen kleuren de straten zich oranje. Hup, Holland hup!

Marian

Inhoud

Héctor Avellán	Coen Wever	3
Sparen voor een schilderij	Wilna van den Heuvel	5
Koffie • van crisis naar oplossing		6
Oranje op de tweede plaats	Ingrid van den Hout	7
Compenseer je vliegreis!	Marian van Stiphout	9
Tilburg-Matagalpa Weken		10
Recept: Gallo Pinto		12
Killerbananas	Toon Oomen	13
Kort Nieuws en Agenda		16
Dé foto van ¡Cómo No!	Harri Aarts	20

Héctor Avellán

Poëzie is meer vraag dan antwoord

Héctor Avellán, Managua, Nicaragua 1973, is een schrijver die verschillende stijlen van poëzie bedrijft, ludiek of bewogen. Poëzie die zich, gewapend met spot, verdedigt tegen de onherbergzaamheid en de leegheid van de hedendaagse cultuur. Zijn woorden zoeken hun weg tussen ontmythologisering en werkelijke passie.

Héctor Avellán vindt de literaire kringen koppig, met te veel obstakels voor iemand die niet gelooft in de collectiviteit en hij verklaart in een van zijn gedichten dan ook een 'volledig eenzaam en gelukkig' wezen te zijn. Hij is binnen het nationale, literaire panorama een van de bekendste schrijvers van de nieuwe generatie. De jongste ook in de onlangs gepubliceerde tweetalige bloemlezing *Weeskinderen van Rubén* dat is samengesteld en vertaald door de Noord-Amerikaanse dichter Marco Morelli.

Hij heeft gepubliceerd in *La Prensa Literaria*, *Nuevo Amanecer Cultural*, *La Boletina*, *Barricada*, de Nicaraguaanse tijdschriften *400 Elefantes*, *Encuentro*, *Artefacto* en in de Spaanse tijdschriften *La Campesadora* en *Al harafish*. Avellán, zo stelt Morelli hem in zijn bloemlezing voor, 'is een openlijke homoseksuele dichter' die zichzelf niet ophemelt daar hij zich 'dichter en niets anders' voelt ofschoon het een van zijn eigenschappen is waardoor hij is gaan opvallen.

Verklaringen over homoseksualiteit die hij al op zijn 27ste heeft afgelegd, zijn nog immer zeldzaam en gewaagd aangezien de Nicaraguaanse samenleving ronduit homofob en seksistisch is. Als schrijver en als dichter beschrijft Héctor de wereld waarin hij leeft en zoals hij die beleeft. Hij heeft zich geen makkelijke taak toebedeelt: het zichtbaar maken van en proberen om homoseksuele ervaringen in de Nicaraguaanse literatuur op te nemen, 'niet omdat ik een homoseksuele dichter ben', doch 'omdat het deel uitmaakt van mijn leven'.

De poëzie van Avellán is zuiver, bevat veel gevoeligheid en is 'ongeschikt' voor hen die perfect in het systeem passen. Evenzo kan hij verhalen over de geschiedenis van een vrachtwagen, seksueel misbruik van Zoilamérica of over de dood van zijn idool Kurt Cobain. Hij heeft -door een speling van het lot- bedrijfskunde aan de Centraal-Amerikaanse universiteit gestudeerd, doch is er nooit werkzaam in geweest. Hoewel zijn beroep schrijver is, komt hij rond door allerlei werkzaamheden te verrichten zoals corrigeren, verhandelingen, communicatiewerken en momenteel door het vak creatief schrijven aan de nationale landbouwuniversiteit te geven.

Héctor Avellán
foto: internet

Wanneer ben je met schrijven begonnen?

'Een beetje aan de late kant, in 1994 toen ik 21 was. Eerlijk gezegd had ik nooit gedacht dat ik hier talent voor had. Als kind heb ik nooit iets geschreven en normaal gesproken worden in Nicaraguaanse gezinnen jongeren ook niet gestimuleerd. Het eerste gedicht dat ik geschreven heb heet *innerlijke ommevang* en nu ik gedichten uit die tijd herlees, snap ik pas waar het over ging. Gedurende het schrijven is er een onbedachtzaamheid waardoor je eigenlijk niet weet waar je het over hebt. In dit eerste gedicht heb ik het veel over gesloten deuren en ramen. Met de wijsheid en levenservaring van nu merk ik dat ik een non-conformisme uit over de omgeving waarin ik verkeerde -hoewel ik hierover heen gegroeid ben doordat me de kleine dingen zijn gaan opvallen waarmee je kunt binnendringen tot de mensen.'

Hoe beschouw je de huidige situatie van de poëzie in Nicaragua?

'Wij jongeren waar ook ter wereld maken hoogstaande literatuur. We zijn de vormen niet aan het veranderen, maar wel de thema's. Ik durf zelfs te zeggen dat dat het enige is waarin Nicaragua in vooruit gaat, maar omdat we de meest vergetenen van allen zijn, wordt ons werk niet erkent. Wij geven geen oplossingen, het is tenslotte poëzie en schrijvers en dichters zijn nooit de oplossing geweest.'

Waarom wijt je dat gebrek aan ruimte voor dichters?

'Aan onwetendheid. Het is ironisch, tot op het belachelijke af, dat wat dit land beroemd heeft gemaakt zo weinig waardering krijgt. De wereld heeft ons door Rubén Darío en door onze literatuur leren kennen en ondanks dat hecht men geen waarde aan schrijvers en nog minder aan jonge. De literatuur blijft rondjes draaien: zichzelf lezen, prijzen en uitgeven.

De waarheid is dat ik geen ruimte opeis, ik maak gebruik van de weinige ruimte die er is en het doet me goed dat mijn poëzie in ieder geval de mensen die van literatuur houden, bereikt. Want als je wilt publiceren, heb je regels te volgen en daardoor is er geen ruimte voor jongeren. Voor mensen die voor hun homoseksualiteit uitkomen is het nog erger omdat daarvoor al helemaal geen ruimte is binnen het gangbare literaire debat. Dus moet je het in alternatieven vinden zoals in het tijdschrift *Artefacto* waar je wel de ontplooiingsruimte krijgt om thema's aan te boren die gewoonlijk onuitgegeven blijven.'

Zijn er nog meer dichters die zich sterk maken om deze ruimte binnen de literatuur te verkrijgen of ben jij de enige?

'Voor zover ik weet, ben ik de enige. Maar goed, ik schrijf en wie het lezen wil, die kan het lezen en wie het uitgeven wil, die kan het uitgeven. De literaire wereld hier is patriarchaal. Er zijn veel vooroordelen die de literaire ontwikkeling van homo's, en niet te vergeten vrouwen, bemoeilijken. Dat is eigenlijk wel triest omdat het je tot een getto verplicht en het je beperkt tot een bepaald hokje zonder enige erkenning.' >>

Hoe wordt je poëzie door hetero's ontvangen?

'Mijn gedichten worden door de eigenwijste hetero's wel erkend. Als ik een gedicht maak over voorbijgaande liefde, moet ik de geliefde noemen. En als het geen vrouw is, zal ik ook niet suggereren van wel en als ik dicht over een man die ik liefheb, zal ik in plaats van hij niet zij schrijven. Voor mij staat eerlijkheid bovenaan.

In de literatuur gaat het altijd over de liefde voor de vrouw, een behoorlijk seksistische liefde want het gaat immer over haar uiterlijk dan wel over haar rol als moeder. Hier moet ik wel een uitzondering maken voor *Kleine biografie van mijn vrouw* van José Coronel Urtecho die over een sterke, strijdende vrouw spreekt die uit werken gaat, maar dit gedicht is een uitzondering. Evenwel, iets over de liefde voor een man vind je niet.'

Behoor je tot een bepaalde groep dichters zoals 'de 400 olifanten'?

'Nee, hoewel ik hun werkzaamheden waardeer. Het heeft me eenvoudigweg nooit geïnteresseerd om tot een groep te behoren. Dat zal te maken hebben met wie ik ben. Ik heb me altijd erbuiten geplaatst. Het idee van grote groepen beangstigt me. Ik geloof niet in collectiviteit of in grote groepen, niets van dat; ik geloof in het individu, in individuen. Ik draag voldoende ontgoochelingen met me mee. Dit alles zorgt er volgens mij voor dat ik me afkeer van dichters. Ik geloof namelijk dat we niemand iets te zeggen hebben, want alles is reeds gezegd.'

Is er een bepaalde dichter of schrijver die je gedichten heeft beïnvloed?

'Wellicht Carola Brantome. Zij was de eerste die ik leerde kennen. Een zeer wijze vrouw, zeer geletterd en met de wens om te leren heb ik haar benaderd. Ik schrijf niet zoals zij, maar ze heeft vooral mijn wijze van lezen beïnvloed, het bedenken van een gedicht, het idee dat je door inspiratie tot een gedicht komen kunt alsof iemand uit een andere wereld het je voorzegt, dan wel dat je het plannen kunt.'

Heb je prijzen ontvangen sinds je schrijft?

'Op het festival 'Primeros Juegos Florales Centroamericanos' te León heb ik de dichtersprijs gewonnen. De prijs zorgde ervoor dat het werk gepubliceerd werd, maar sindsdien niets. Het boek is getiteld *Las crueldades que guardé en la hielera* (De pruimen die ik in de koelbox opborg) en bestaat uit een verzameling gedichten die ik tot nu toe geschreven heb.'

Wat zijn de toekomstplannen?

'Momenteel ben ik een novelle aan het schrijven, *Las peras del olmo no son para mí* (Het onmogelijke is niet voor mij weggelegd) genaamd, om mijn herinneringen aan het begin van de revolutie op te schrijven, van mijn directe omgeving, hoe ik als kind van zes jaar met stomme verbazing naar de wereld keek. Eveneens ben ik een serie erotische verhalen aan het schrijven.'

Waarom schrijft een dichter?

'Poëzie is een instrument om jezelf te leren kennen. Schrijven is net onderzoeken, diep in een onderwerp duiken, zaken verklaren. Poëzie is meer vraag dan antwoord, het zet je aan tot het stellen van vragen, dan stel je je kwetsbaar op. Je werpt je erin met heel je ziel en zaligheid. Voor mij is schrijven een kwestie van reflectie, van zelfonderzoek en ik verwacht geen enkel antwoord. Ik bevind me op het moment in een fase dat ik alles in twijfel trek, het beroep van het dichter zijn en deze betwisting dan wel vraagstelling wordt onderstreept omdat ik geen enkele sociale erkenning voel. Wat ik doe geeft me eerder leegheid dan voldoening, zo voel ik het tenminste. Ik zal heel mijn leven blijven schrijven, maar ik blijf me afvragen welke richting ik moet inslaan opdat ik enige voldoening zal ondervinden in mijn persoonlijke leven. Ik schrijf als laatste redmiddel, op zijn minst is dat het humanste en betamelijkste wat ik kan doen.'

De poëzie van Héctor Avellán is op het volgende internetadres te vinden:

<http://poesia.quegueda.com/hector/>

Prijs 'Alma Máter 96' op 'Poesía en el VII Festival Artístico Interuniversitario' Eerste prijs op 'Poesía en los Primeros Juegos Florales Centroamericanos del 2000'

Interview van Valeria Imhof uit augustus 2001 bewerkt en vanuit het Spaans vertaald door **Coen Wever**

Boca balcón

Desde habitaciones olvidadas
te llamo y
en el desorden de este vacío
te pienso y
no encuentro sosiego.

Me asomo a esta boca ventana
miro la ciudad y
dejo caer pañuelos

para que los recojan
desconocidos.

Kamer met balkon

Vanuit vergeten kamers
roep ik je en
in de wanorde van deze leegte
denk ik je en
ik vind geen rust.

Ik ga aan deze vensteropening
staan
ik kijk naar de stad en
laat zakdoekjes vallen

voor onbekenden
om op te rapen.

Héctor Avellán
Recital

www.revuelasonora.com

Se debe la poesía a los tiempos, es espejo y reflejo. Son tiempos inciertos. Se vive

por Si no hay mañana.
con intervención musical de
DJ Recuelta Sonora

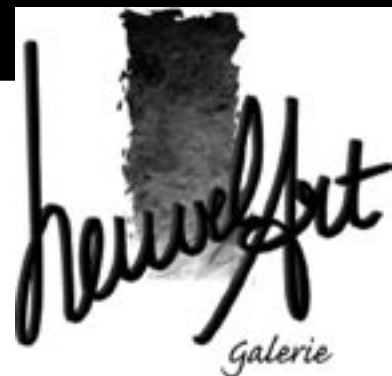
La poesía: el espejo de la vida. decir la verdad en el tiempo.

La Curva
Mayo 18 2006
9:00 PM
C3.50

www.hectoravellan.com
hectoravellan@yahoo.com

Recital
foto: internet

Sparen voor een schilderij?

Matagalpa 1
kunstwerk: Wilna van den Heuvel

Matagalpa 2
kunstwerk: Wilna van den Heuvel

Matagalpa 3
kunstwerk: Wilna van den Heuvel

Wilna van den Heuvel, een van de actieve docenten van PI-school de Hondsborg in Oisterwijk, benaderde ons met dit idee, dat hieronder wordt toegelicht. Wilna heeft haar eigen galerie in Oisterwijk, vlakbij het station. Op afspraak is permanent werk te bekijken. Verder is de galerie open op vrijdagmiddag, elke eerste zondag van de maand en op koopzondagen.

'Voor diegenen die al langer overwegen een schilderij te kopen, maar het toch eigenlijk wel erg luxe vinden om zomaar even een behoorlijk bedrag te moeten betalen, wil ik de mogelijkheid bieden om te sparen. Dat gaat als volgt:

U spaart een minimaal bedrag van 25 euro per maand. Van dat bedrag maak ik tien procent over aan de werkgroep Nicaragua van de Hondsborg. Zij zorgen dat het geld ten goede komt aan een project in Matagalpa of Esquipulas in Nicaragua. Als u een schilderij tegenkomt in mijn voorraad dat u mooi vindt, kunt u dit kopen. U kunt zelf bepalen of u eerst spaart en dan een keuze maakt of dat u eerst een keuze maakt en in termijnen afbetaalt. Op het schilderij wat u gekozen heeft, krijgt u ook nog tien procent korting.

Mocht u geïnteresseerd zijn, laat het even weten. We kunnen dan samen uw wensen en mogelijkheden bekijken en een contract opstellen met onze afspraken. Dit kan persoonlijk of via e-mail.

Het geldt overigens alleen voor mijn schilderijen en niet voor geëxposeerde werken van andere kunstenaars in de galerie. En tot slot: er kunnen maar een beperkt aantal mensen inschrijven.'

Met vriendelijke groet,

Wilna van den Heuvel

Galerie 'heuvelArt' • Stationsstraat 15 • 5061HE Oisterwijk
Tel. 013 - 5211222 of 06 - 40389845
www.heuvelart.nl

Koffie van crisis naar oplossing

De prijzen op de internationale koffiemarkt zijn de afgelopen jaren enorm gedaald. Toen in 2001 duidelijk werd dat er sprake was van een crisis, bleek ook de regio Matagalpa in Nicaragua (Midden-Amerika) zwaar getroffen. Plantage-eigenaren moesten hun bezittingen aan de bank verkopen, arbeiders verloren hun baan en kleine koffieboeren verdienden bijna niets meer. Deze mensen organiseerden een mars naar de hoofdstad om een oplossing te vragen voor hun situatie. Er werden akkoorden gesloten over het beschikbaar stellen van grond voor de landloze arbeiders, maar in een land als Nicaragua is het altijd maar afwachten of die worden nagekomen. Daarom is het van belang dat deze mensen de handen ineen slaan en samenwerken voor een betere, minder arme, toekomst.

In 2002 financierde de Stedenband Tilburg-Matagalpa (SSTN) een project van zaaigoed en kippen voor arbeiders op een van de plantages. Een project dat de Stedenband dit jaar wil realiseren is de financiering van een kredietfonds bij de coöperatie van koffieboeren: Cecocafen. Bij het grote Cecocafen zijn diverse kleinere coöperaties aangesloten. Hen adviseert, ondersteunt en traint Cecocafen om de teelt, de productie en de verwerking van de koffie te verbeteren. Daarnaast kent Cecocafen de internationale markt en ook de *fair trade* markt in Europa en Nederland goed. Zij streven ernaar de levensstandaard van de boeren met twaalf procent te verhogen. Daarbij is de kwaliteit van de oogst net zo belangrijk als de

kwantiteit. Met kwalitatief goede koffie en ook met de teelt van biologische koffie kan Nicaragua zich namelijk onderscheiden van andere landen en producenten.

De Tilburgse steun gaat naar nieuwe leden van twee bij Cecocafen aangesloten coöperaties: Carlos Fonseca en La Esperanza. Daarin zijn ongeveer honderdvijftig kleine producenten verenigd. Zij kunnen straks bij Cecocafen een lening krijgen voor de aanschaf van apparatuur voor een betere verwerking van de oogst, zodat zij hun opbrengst kunnen verhogen. Omdat zij de lening in de loop van de tijd terugbetalen, blijft het geld beschikbaar voor andere leden. En daarmee kan een grote groep boeren een betere toekomst tegemoet zien.

Wil je meer weten of het project steunen, neem dan contact op: tel. 013 - 536 8706 of mail ssn@hetnet.nl

Stedenband Tilburg-Matagalpa op Tilburg Tambor

Op zondag 2 juli is de Stedenband samen met Bureau Ver(?)antwoord prominent aanwezig op percussiefestival Tilburg Tambor bij Bosvreugd. Van de organisatie krijgen wij een mooie plek om het Nica-huisje neer te zetten, informatie te verstrekken en koffie en thee te schenken. Tevens dragen we bij aan de kinderactiviteiten met een knutselactiviteit en het elektrospel. En tijdens de opening door wethouder Hans Janssen en een aantal bekende Tilburgse vrouwen om 13.50 uur is er ook aandacht voor ons koffie-project.

Meer informatie over Tilburg Tambor en het programma vind je op www.tilburgtambor.nl

Hijos del Maíz met studenten van de Rockacademie in Zaal 16
foto: Harri Aarts

Oranje op de tweede plaats Nicaraguaanse muzikanten in Tilburg

Van 2 april tot 19 mei waren twee Nicaraguaanse muzikanten in Tilburg te gast: Linda en José María. oftewel: Hijos del Maíz. Gedurende de zes weken hebben ze vele optredens gedaan in Tilburg, Utrecht, Culemborg en Nijmegen. Reden voor een interview met beiden over hun achtergrond en hun ervaringen tijdens hun eerste bezoek aan een Europees land.

Linda

Linda Belén Márquez García is 25 jaar geleden geboren in Solingalpa, een stad iets ten noorden van Matagalpa. Ze woont er nog steeds, in haar ouderlijk huis samen met haar moeder, haar zoontje Mauricio (van drie jaar) en haar twee oudere broers. Sinds drie jaar werkt ze bij de gemeente Matagalpa als administratieve kracht bedrijfsvoering. Ze vindt de gemeente een fijne organisatie om voor te werken. Het lijkt haar leuk om over een tijdje ander werk te gaan doen. Niet langer met cijfers bezig zijn, maar bijvoorbeeld een sociaal project voor jongeren of vrouwen begeleiden. Maar dan wel graag bij de gemeente.

Momenteel heeft Linda weinig tijd om te zingen. Van maandag tot en met vrijdag werkt ze in Matagalpa. Haar moeder zorgt dan voor Mauricio. Tijdens het weekend doet ze rustig aan: een beetje schoonmaken, samen met haar zoontje spelen, muziek luisteren en ... altijd aan het zingen. Met haar moeder heeft Linda een hele goede band. 'De fijnste moeder die je je maar kunt wensen'. Haar vader was koffiehandelaar. Bijna tien jaar geleden is hij vermoord voor het geld dat hij, na de verkoop van koffie, bij zich had. Dat was op 31 december. De hele wijk heeft toen geen vuurwerk afgestoken. Dat was heel bijzonder. Haar moeder is nooit hertrouwd.

Songfestival

Vanaf heel jong zingt Linda al op feesten, familiedagen en bij schoolactiviteiten. Haar vader begeleidde haar dan op gitaar. Een opleiding zang heeft ze nooit kunnen doen. Door veel videobeelden van andere zangeressen en zichzelf te bekijken en te beluisteren, weet ze haar zang telkens weer te verbeteren.

In 2004 heeft ze deelgenomen aan een nationaal songfestival en ze werd er prompt eerste. Ze heeft nooit iets gezien van de vele beloften die de organisatie de winnares vooraf gedaan had. Ze zou onder meer een opleiding zang aan het conservatorium krijgen en de faciliteiten om een CD-opname te maken. Bovendien werd haar een reis naar Chili beloofd.

Gelukkig heeft ze veel steun gekregen van het ministerie van Gezondheid en de gemeente Matagalpa. De kans om naar Tilburg te gaan werd mogelijk gemaakt door de gemeente Matagalpa. Deze heeft ze met beide handen aangegrepen.

Huizen van karton

Linda vindt het prachtig om zoveel nieuwe dingen te hebben leren kennen: mensen uit verschillende steden en met verschillende gewoonten. Zoveel mensen ook die betrokken zijn bij haar land, bij Nicaragua. Het heeft haar enorm gemotiveerd. Op de diverse basisscholen heeft ze veel leerlingen ontmoet. Soms vond ze het moeilijk om alle vragen van de kinderen te beantwoorden. 'Zijn er in Nicaragua ook televisies?' en 'Hebben jullie ook stenen huizen?'. Ze probeerde dan zo goed en kwaad als het ging uit te leggen dat er in Nicaragua van alles aanwezig is maar niet in dezelfde mate en niet altijd even eerlijk verdeeld. 'Er zijn huizen van steen, huizen van karton, huizen van plastic ...' >>

Hijos del Maíz
foto: Harri Aarts

José

José María Chavarría Mozarán wordt door iedereen Chema genoemd. Che van Chepe (koosnaam voor José) en daarachter de eerste twee letters van Maria. Chema is 23 jaar. Zijn vader heeft elf kinderen, waarvan vier van zijn moeder. Chema is de jongste. Zijn jongste zus is twaalf jaar ouder. Zijn moeder is afkomstig uit Estelí, een stad in het noorden van Nicaragua. Ze heeft jarenlang een bakkerij gerund. Zijn vader is geboren en getogen in Matagalpa. Hij was taxichauffeur en verzorgde materialentransporten.

Vanaf zijn vijfde speelt Chema gitaar. Zijn vader had al een gitaar voor hem gekocht toen zijn moeder nog van hem in verwachting was. Zijn vader speelde zelf gitaar en heeft hem de akkoorden geleerd.

Kippenfokkerij

Zijn ouders hebben nooit gestudeerd. Alle vier de kinderen kregen de kans om naar de universiteit te gaan. Allen zijn afgestudeerd. Alleen Chema heeft nog een half jaar te gaan.

Zijn werk bestaat uit het bekijken, analyseren van en adviseren in bedrijfsmatige processen. Hij wordt dan extern ingehuurd. In de toekomst wil hij graag een eigen zaak beginnen, een eigen initiatief uitwerken en aanpakken. Met vrienden onderzoekt hij nu de mogelijkheid om een kippenfokkerij op te zetten.

Boodschap

Zijn grote voorbeelden in de muziek zijn Luís en Carlos Mejía Godoy uit Nicaragua en Silvio Rodríguez uit Cuba. Hij vindt het belangrijk dat een liedje een boodschap bevat. Dat de onrechtvaardigheid in de wereld onder de aandacht wordt gebracht. Chema wordt regelmatig als gitarist en zanger uitgenodigd bij politieke gelegenheden door nationale beroemdheden; Daniel Ortega (de ex-president van Nicaragua en partijleider van het FSLN), Doña Violeta (ex-presidente van Nicaragua), Sadrach Zeledón (burgemeester van Matagalpa) en de -uit Spanje overgekomen- kleinzoon van Rubén Darío.

Chema is enorm bezig met de lokale, nationale en wereldpolitiek. Eenmaal dit onderwerp aangesneden, lijkt hij niet meer te stoppen. Hij vindt zichzelf zeer kritisch ten aanzien van de politiek. Hij lijkt ook teleurgesteld. Zo gaat hij niet stemmen binnenkort, uit onvrede met de koers van het FSLN.

Verschillende keren heeft men hem gevraagd bepaalde liedjes niet te zingen. Chema voelde zich dan beknot in zijn vrijheid van meningsuiting. Hij besloot

dan ook voor deze persoon of organisatie in zo'n geval niet meer op te treden.

Alles oranje

Chema is heel tevreden over alle ervaringen die hij tijdens zijn verblijf heeft opgedaan. Alle mensen die hij heeft leren kennen, het muziekleven in Tilburg, de beroemde schilderijen die hij zag. Eigenlijk had hij niet echt een voorstelling over wat hij in Nederland kon verwachten. Hij heeft het leven hier ervaren als tranquilo, rustig en ontspannen.

Bijzonder vond hij dat vrijwel alles is toegestaan en dat er niemand misbruik van maakt. Hij doelt hiermee met name op het drugsbeleid. Verder vond hij het opmerkelijk dat er bij de Goirlese molen kippen en geiten vrij rondlopen. 'Worden die niet meegenomen voor een goed avondmaal?' Ook vond hij ons op een leuke manier voetbalgek. Het plezier om alles oranje te maken. Maar helaas voor ons: Chema is supporter van Argentinië tijdens het aanstaande WK. Zijn vrienden zijn voor Brazilië. 'Maar Oranje komt op de tweede plaats,' vindt hij, 'dat was ook al zo voordat ik hierheen kwam'.

Ingrid van den Hout

CD

Het duo Hijos del Maíz heeft in Nederland, met dank aan KlankTank te Utrecht, een CD opgenomen met tien Nicaraguaanse liedjes. Het is een mix van volksliedjes en ballades. De CD is binnenkort verkrijgbaar en kost 10 euro. In overleg met de muzikanten is besloten om de opbrengst te bestemmen voor het koffieproject.

Compenseer je vliegreis! En steun het milieuproject in Matagalpa

Schl 1 Schl 2 Schl 3

Als onze voorouders op reis gingen, namen ze de boot of de koets of ze gingen gewoon te voet. Tegenwoordig nemen steeds meer mensen het vliegtuig. Niet alleen om ver weg op vakantie te gaan, maar ook voor een bezoekje aan Turkije, Spanje of zelfs Parijs. In Nederland vertrekken jaarlijks meer dan zes miljoen vliegtuigen!

We gaan op reis om te genieten en te ontspannen, soms om een werkbezoek te brengen. Maar de meeste vervoermiddelen stoten CO² en andere broeikasgassen uit. Met vliegen ben je wel snel op de plaats van bestemming, maar het is erg slecht voor het milieu. Er is veel brandstof voor nodig en die brandstof zorgt voor veel uitstoot van broeikasgassen. Een vliegreis binnen Europa produceert zoveel CO² dat er 62 bomen een jaar lang moeten groeien om dat weer goed te maken. Een vliegreis naar Australië 'kost' al snel 125 bomen.

Gelukkig zijn er mogelijkheden om het klimaatteffect van een vliegreis te compenseren: een extra bedrag naast het bedrag voor een ticket, dat ten goede komt aan een milieuproject. Er zijn al twee organisaties die klimaatcompensatie voor vliegreesen aanbieden: Greenseat en Trees for Travel. Beide organisaties laten voor dat extra bedrag bomen planten door de stichting Face (Forests Absorbing Carbon dioxide Emission). Een prima idee.

Veel SSTN-ers en ook mensen uit onze achterban vliegen regelmatig, onder meer naar Nicaragua. Je zou hopen dat zij allemaal hun vliegrees compenseren, maar dat blijkt niet zo te zijn. Misschien is de bereidheid in onze achterban groter als de vliegcompensatie ten goede komt aan Nicaragua. Vandaar dat de Stedenband Tilburg-Matagalpa voortaan klimaatcompensatie aanbiedt. Het geld dat dit oplevert, komt ten goede aan het milieuproject van de Movimiento Comunal in Matagalpa.

Het extra bedrag dat de Stedenband Tilburg-Matagalpa berekent voor de vliegcompensatie komt overeen met de kosten die Trees for Travel berekent: voor een reis binnen Europa 17 euro; voor een reis naar Afrika, Noord- en Midden-Amerika en een groot deel van Azië 34 euro en voor de rest van de wereld 51 euro. Een reis naar Nicaragua kan voor 34 euro worden gecompenseerd.

Als u gaat vliegen, compenseer dan uw reis. Kiest u voor compensatie via de Stedenband? Maak dan het bijbehorende bedrag over op banknummer 170238563 te name van de St. Samenwerking Tilburg Nicaragua onder vermelding van 'vliegcompensatie'.

Namens de werkgroep Milieu,
Marian van Stiphout

klaar voor vertrek
foto: Harri Aarts

Uw ticket voor een klimaatvriendelijke reis

uit: folder Trees for Travel

2^e kwartaal 2006 • nr 81

COMO
NO

TREES
FOR
TRAVEL

Tilburg-Matagalpa Weken

Opening

De Tilburg-Matagalpa Weken werden feestelijk geopend door wethouder Gon Mevis en het duo Hijos del Maíz uit Matagalpa.

Wereldgezondheidsdag

Tijdens een lunch werden managers uit de zorg geïnformeerd over psychiatrie in Matagalpa en Tilburg en over thuiszorg in Leko Vaal en Tilburg. De aanwezigen en twee wethouders zegden toe stedenbandprojecten op het terrein van de gezondheidszorg te willen ondersteunen.

Wereldmaaltijd

Docenten van zusterscholen, waaronder die van de nieuwe scholenbanden uit Den Bosch, genoten van een verantwoorde maaltijd, Nicaraguaanse muziek en een verhaal uit Midden-Amerika. Ze waren te gast bij de Heeren van de Hondsborg.

Bezoeken aan scholen

Isaura en Teresa van Comité Mano Vuelta vertelden over de projecten op de scholen in Matagalpa en de muzikanten Chema en Linda zongen liedjes met de kinderen. Ook verhalenvertelster Cisca was met nog twee andere muzikanten van de partij. In totaal bezochten we zes scholen.

Studiemiddag

Zo'n veertig onderwijsmensen waren afgekomen op de mini-conferentie over schooluitval, georganiseerd door de AOb. Voorbeelden uit India, Marokko, Nicaragua en Nederland werden uitgewisseld. Uit de workshops kwamen concrete ideeën ter ondersteuning van het werk in Matagalpa. Investeren in de kwaliteit van het onderwijs blijkt van essentieel belang voor een goed onderwijsklimaat en daar willen de SSTN, het Comité Mano Vuelta en de vakbonden de komende jaren meer aandacht aan besteden.

Bosloop

Er waren vanwege de regenachtige ochtend 'maar' 125 lopers afgekomen op de Bosloop van april. Zij konden na afloop, de zon was zowaar doorgebroken, eerlijke koffie en thee drinken en foto's van lopers uit Matagalpa bekijken. Voor de kinderen was het eieren zoeken.

Sportdag

Tijdens de vijfde sportdag bij Kwidam waren de sfeer en het enthousiasme als vanouds, maar met ongeveer dertig sportievelingen was het niet de best bezochte sportdag. Sporters uit Matagalpa waren aanwezig via een powerpointpresentatie.

Debat

Vier *debaters* probeerden de vraag 'Links aan de macht in Latijns-Amerika; wat schieten de armen ermee op?' te beantwoorden. Dat de armen >>

opening Tilburg-Matagalpa Weken door wethouder Gon Mevis
foto: Miranda van der Klaauw

De Hondsborg
foto: Miranda van der Klaauw

bezoek aan een school
foto: Miranda van der Klaauw

studiemiddag AOb bij SBO Hoogvenne
foto: Miranda van der Klaauw

Bosloop
foto's: Miranda van der Klaauw

Studenten van de Rockacademie met het duo Hijos del Maíz
foto: Miranda van der Klaauw

wereldeetcafé Pino's
foto: Tessa Molenaar

expositie T-shirts in de Stadswinkel
foto: Miranda van der Klaauw

over het algemeen beter af zijn met links, daar was men het wel over eens. Maar links laat zich meestal verleiden tot het doen van te grote beloftes, waardoor het alleen maar tegen kan vallen en de stem van de arme bij de volgende ronde naar een andere kandidaat gaat. Tevens werd geconstateerd dat het opereren in een globaliserende wereld en 'vrije' markt een complicerende factor is. En er werd gepleit voor meer opinies van economen. Onze Nicaraguaanse gasten benadrukten het grote belang van de Nicaraguaanse revolutie in de jaren '80. De huidige generatie heeft aanmerkelijk meer kansen dan hun ouders hadden. Ook wezen zij op actuele ontwikkelingen op lokaal niveau. Burgers en organisaties hebben de laatste jaren, via wetgeving én in de praktijk, veel meer inspraak gekregen en dat begint zijn vruchten af te werpen.

Rockacademie

In samenwerking met de Rockacademie is er een culturele uitwisseling tot stand gekomen. Vijf studenten van de docentenopleiding hebben samen met het duo Hijos del Maíz in twee middagen musiceren twee nummers gearrangeerd. De groep studenten bestond uit een zangeres, een bassist en drie drummers waarvan er twee voor deze gelegenheid een ander instrument hebben bespeeld, percussie en keyboard. Tijdens het gezamenlijk optreden op donderdag 13 april in zaal 16, zijn de twee ingestudeerde nummers met een overweldigend succes door het publiek ontvangen.

Wereldeetcafé Pino's

In Pino's Wereldeetcafé stond in de maand april een Nicaraguaans menu op de kaart. De gerechten zijn samengesteld met Mayra, een Nicaraguaanse die in Nederland woont. Naast het Maandmenu waren er op 15 en 22 april workshops Nicaraguaans koken bij Pino's. Onder leiding van de kok van Pino's en onze Nicaraguaanse gasten werden gerechten bereid en werd informatie gegeven over de eetcultuur. (Kijk voor recept Gallo Pinto op paginan 12)

T-shirts

Reproducties van de foto-T-shirts die geëxposeerd zijn in de Stadswinkel zijn te koop voor 15 euro (kostprijs) of 20 euro (solidaire prijs). De meeste foto's zijn straatbeelden of foto's van kinderen, maar er zijn ook foto's van projecten bij. U kunt ze op kantoor komen bekijken of op onze website.

Recept: Gallo Pinto (gespikkelde haan)

Dit is een traditioneel Nicaraguaans gerecht dat als ontbijt, lunch en/of avondmaal geserveerd wordt.

Ingrediënten:

Witte rijst of Surinaamse rijst
Bruine of rode bonen
Fijngesneden ui
Paprika in kleine blokjes
Knoflook

Bereiding:

De rijst ongekookt roosteren in een pan en dan pas water erbij doen en de rijst koken.

De bonen gaar koken (als ze uit een potje of blikje komen is dat niet nodig).

Fruit de ui en paprika, doe de geperste knoflook, bonen en de rijst erbij (iets meer rijst dan bonen) en bak ze al roerend op.

Serveren:

In Nicaragua eet men er maïspannenkoekjes (tortillas) bij. Tot slot serveren met een klodder dikke room of volle kwark. Soms eet men er een roerei met ui en stukjes tomaat bij.

fornuis Pino's
foto: Tessa Molenaar

EL TLC NO DEBE SER RATIFICADO
...digamos NO al TLC.

demonstratie
foto: internet

Killerbananas

Slachtoffers van Nemagón in Nicaragua

Al jaren wordt in Nicaragua actie gevoerd door arbeiders die het slachtoffer werden van het zeer giftige pesticide Nemagón. In de jaren zestig begonnen enkele transnationale fruitbedrijven massaal Nemagón te gebruiken op bananen-, suikerriet-, ananas- en katoenplantages in Centraal-Amerika, de Cariben en de Filipijnen. De gevolgen zijn rampzalig: 22.000 mensen hebben gezondheidsklachten.

In februari 2005 begonnen meer dan drieduizend mannen, vrouwen, bejaarden en kinderen een mars naar Managua, vanuit Chinandega, een stad gelegen op 150 kilometer van de hoofdstad. Ze vertegenwoordigden de meer dan 80.000 Nicaraguaanse slachtoffers van alle leeftijden, die blootgesteld werden aan het chemische vergif Nemagón. De arbeiders in de bananen- en suikerrietteelt protesteerden vervolgens gedurende een vijftal maanden voor de Asamblea Nacional, het parlement. Ze verbleven in tentenkampen, bestaande uit hangmatten, palen en zwarte plastic zeilen, in de hitte, met dorst, in het stof en in de regen.

Wormpjes

Nemagón (de commerciële naam voor DBCP, dibromo-chloropropano) werd uitgevonden om minuscule wormpjes -die zich in de wortel van de bananen nestelen, de plant beschadigen en de vrucht ontkleuren- uit te roeien. De gele kleur lijkt op de internationale markt dé voorwaarde voor de goede verkoop van de banaan. De biologische bananenteelt, die veel smaakvollere, maar ogenschijnlijk minder mooie banaantjes voortbrengt, vindt niet voldoende afzet.

In de jaren zestig begonnen enkele internationale fruitbedrijven als Standard, Dole, Del Monte en United Fruit (vandaag Chiquita Brands) massaal Nemagón te gebruiken op de bananen-, suikerriet-, ananas- en katoenplantages in Centraal-Amerika, de Cariben en de Filipijnen. Het pesticide werd gemaakt door een aantal chemische bedrijven: Occidental Corporation, Dow Chemical Company en Shell Oil Company. De laatste twee exporteerden het goedje in de jaren zeventig in grote hoeveelheden. In 1977 werd in Californië al een eerste geval van mannelijke onvruchtbaarheid ten gevolge van de DBCP ontdekt.

Verboden

In 1979 werd het product reeds verboden in de Verenigde Staten. Onderzoek had toen namelijk al uitgewezen dat Nemagón ernstige ziektes veroorzaakte, dat het kankerverwekkend was en dat het de lucht, de grond en het water vervuilde, wat dus een effect zou hebben op het

gevolgen van Nemagón
foto: internet

milieu voor latere generaties. In Costa Rica werd het gebruik in 1978 verboden, maar in Nicaragua bleef men het toepassen. Ook toen Standard Fruit onder het sandinistische bewind het land verliet, bleef men het gebruiken op de generationaliseerde plantages, tot in 1985. Er wordt beweerd dat er zelfs vandaag nog DBCP te vinden is in de pesticiden die gebruikt worden in Nicaragua. Er zouden nu al tweeduizend doden zijn ten gevolge van Nemagón.

De arbeiders op de plantages kregen niets te horen over de mogelijke gevolgen van het pesticide. Ze werkten gedurende jaren op de vergiftigde plantages. In de jaren negentig pas begon het gevaar aan het licht te komen, toen in Chinandega en in gemeenschappen in het westen van Nicaragua kinderen misvormd ter wereld werden gebracht, vrouwen miskramen hadden, echt)paren plots geen kinderen meer konden krijgen en de mannen wonden kregen waar vocht uitkwam en die uiteindelijk hun lichamen volledig bedekten doordat ze niet genazen. Deze mannen verklaarden dat het voelde alsof hun lichaam in brand stond. Steeds meer mensen werden er het slachtoffer van.

Onderzoek wees uit dat er in de moedermelk van de moeders in Chinandega een gehalte aan chemicaliën aanwezig was, dat tienmaal hoger was dan wat een mens aankan.

Juridische strijd

Tien jaar geleden kwam er een eerste rechtszaak in Texas, tegen Shell, Dow en Occidental. Meer dan 16.000 slachtoffers uit Azië, Afrika en Latijns-Amerika klaagden de machtige bedrijven aan. Vanaf de jaren tachtig begon de juridische strijd wereldwijd; vanaf de jaren negentig in Nicaragua.

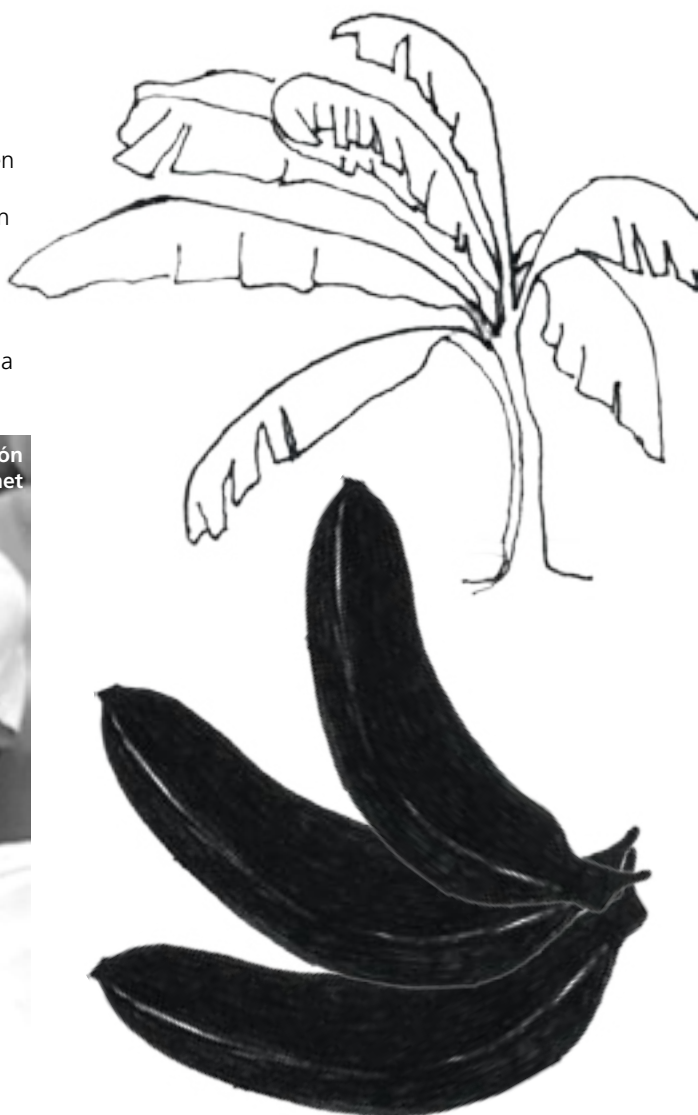
Het is niet de eerste maal dat de bananeros hun tenten opslaan voor het parlement. De eerste mars gevolgd door een tentenkamp, toen bij de Amerikaanse Ambassade in Managua, vond plaats in 1999, tijdens de regering van de corrupte Arnoldo Alemán. Honderden ex-arbeiders namen eraan deel. Er werd niets bereikt, maar de slachtoffers kwamen in de belangstelling. >>

Twee jaar later, in 2001, was de demonstratieve mars al veel groter. Na weken van actievoeren en na een aantal hongerstakingen werd wet 364 goedgekeurd. Die verklaarde de bezwaarschriften van de Nicaraguaanse slachtoffers tegen Dole, Dow en Shell wettig. In december 2002 werden de maatschappijen veroordeeld tot het betalen van een boete van 490 miljoen dollar aan de bananeros. Maar ze weigerden dat bedrag uit te keren.

Nieuwe protesten

En de strijd ging verder. Met de vrijhandelsakkoorden die met de VS gesloten zijn, is het mogelijk dat dergelijke juridische veroordelingen onmogelijk worden gemaakt. In augustus 2003, ondertussen onder de huidige regering Bolaños, waren de bananeros reeds georganiseerd in ASOTRAEXDAN. Ze organiseerden nieuwe protesten in Managua. De derde mars op Managua, in januari 2004, kende reeds vijfduizend aanhangers. Na bijna drie maanden actievoeren, ging de president in op de vraag te praten met enkele afgevaardigden van de slachtoffers. De belangrijkste van de vier akkoorden hield in dat wet 364 niet hervormd zou worden als de boeren zich demobiliseerden en naar Chinandega terugkeerden. Het laatste gebeurde, maar er kwam geen gevolg aan de zaak.

gevolgen van Nemagón
foto: internet

gevolgen van Nemağón
foto: Warzone Nicaragua

Genocide

De strijd ging door. Vorig jaar was de mars massaal. De grote vrees was, dat de wet hervormd zou worden naar aanleiding van de grondwets hervormingen. Er werd inmiddels beloofd dat dit niet zou gebeuren. Bovendien werd beloofd de akkoorden betreffende het verbod op de invoer van zeventien schadelijke pesticiden na te leven. Op donderdag 11 augustus werd een resolutie uitgeroepen door de rechtbank van Chinandega die Dole Food Company Inc., Standard Fruit Company, Dow Chemical Company, Occidental Corporation en Shell Oil Company veroordeelde tot het betalen van 97 miljoen dollar aan 150 slachtoffers van Nemağón. Een van de bewijzen in de zaak was

een document van Dow aan Standard Fruit, waarin stond dat ze zich bewust was van de schade die het pesticide zou hebben voor de mensen, maar dat het betalen van de schadevergoedingen hen toch nog goedkoper zou uitkomen dan wanneer ze het pesticide niet zouden verkopen. De wrede logica van het kapitaal werd nogmaals duidelijk. Duizenden mensen stierven of liepen onherstelbare schade op. Kritiek luidt dat dit gelijk staat aan genocide. Of de schadevergoedingen deze keer betaald zullen worden, blijft de grote vraag.

Ondertussen blijven de boeren in de gemeenschappen sterven ten gevolge van Nemağón.

Dit artikel is een bewerking door **Toon Oomen** van een publicatie van Nicayuda, een solidariteitscomité uit het Belgische Gent.

opslag pesticiden
foto: Warzone Nicaragua

'Bomen & Spelen'

Ze gaan als warme broodjes over de toonbank, de bordspelen 'Bomen & Spelen', maar er zijn er nog steeds te koop. Wat hebben we in elkaar geknutseld? Een soort bomenmonopolie, met veel muntjes, houtjes en nootjes om te verzamelen. Mahonie, Paranoot, Kastanje en Eik spelen de hoofdrol en de Eenhoorn, Basilisk, Doeroecoeli en Dodo kom je ook nog tegen. Elk speelvak heeft zijn eigen verhaal gekregen in het spelboekje, wat tijdens het spel behandeld kan worden, of gewoon als leuke achtergrondinformatie te lezen is.

Het spel is geschikt voor iedereen vanaf 10 jaar. Het spel kost slechts 10 euro en het hele bedrag komt ten goede aan het milieuproject in Matagalpa.

Voor informatie bel 013 5368706 of mail naar ssn@hetnet.nl

T-shirts te koop

Degenen die in april de expositie over Matagalpa in de Stadswinkel gingen bekijken, zullen verrast zijn geweest door het materiaal waarop de foto's waren gedrukt, namelijk op witte T-shirts. Van diverse foto's zijn nog shirts te koop in een aantal maten. Op de foto's staan met name veel kinderen en straatbeelden. De kostprijs is 15 euro, de solidaire prijs 20 euro. Op het kantoor kun je ze komen bekijken.

Tilburg Ten Miles

De werkgroep Salud staat op zondag 3 september met haar jaarlijkse rozenactie op de Heuvel. Toeschouwers kunnen tegen een vrijwillige bijdrage rozen krijgen om de lopers in te halen. De opbrengst is voor gezondheidsprojecten in Matagalpa.

Organisaties en bedrijven kunnen vooraf rozen bestellen en zo hun sportieve medewerkers op de finish in het zonnetje zetten. Bel hiervoor met 013 - 536 8706 of mail ssn@hetnet.nl

logo Tilburg Ten Miles

Boeken rond het Paleis

Zondag 27 augustus staan van 10.00 tot 17.00 uur voor de negende maal de straten rond het voormalig paleis van Koning Willem II vol met boekenstalletjes.

Bent u op zoek naar dat ene zeldzame deeltje uit die gekoesterde boekenreeks? Wilt u uw kleinzoon een goedkoop en origineel kinderboek cadeau doen? Laat u zich graag verrassen door onvermoede literaire edities? Dan moet u op zondag 27 augustus in het centrum van Tilburg zijn, waar de Stichting dr. P.J. Cools msc de inmiddels befaamde boekenmanifestatie 'Boeken rond het Paleis' organiseert. Zowel nieuwsgierige lezers als fervente bibliofielen vinden zeker wat van hun gading in het immense aanbod aan oude en nieuwe boeken op de grootste boekenmarkt van Zuid-Nederland. In 300 kramen, gesitueerd rondom het Paleis-Raadhuis, bieden officiële boekverkopers en particulieren hun boeken aan en dat maakt de Tilburgse boekenmarkt uniek.

De werkgroep Milieu van de Stedenband Tilburg-Matagalpa zal ook op deze markt staan met een overvolle kraam boeken. Help de werkgroep die dag van hun boeken af (alles voor het goede doel). Waarschijnlijk staat hun kraam tegenover de bibliotheek of bij de fietsenstalling bij de Katterug.

Vuelta a Matagalpa

Zondag 10 september zal alweer voor de zesde keer de Vuelta a Matagalpa gereden worden. Veel kunnen we nog niet verklappen over het programma. Wel dat we deze keer weer westwaarts zullen fietsen, dat er veel genoten kan worden van Brabants natuurschoon, dat er een zweem herfst, bos en paddestoelen aan te pas zal komen en dat er wederom een gele trui te winnen zal zijn. Noteer alvast in uw agenda!

BAD-toernooi ter ziele

In maart ontvingen we het bericht dat het BAD (Blokkeer Alle Discriminatie)-volleybaltoernooi ter ziele is. Vijftien jaar lang coördineerde het COS West- en Midden-Brabant dit gezellige sportevenement waarbij de ontmoeting net zo belangrijk was als de sport. Het COS wilde het evenement niet meer uit eigen middelen financieren en probeerde tevergeefs het Tilburgs Sportbedrijf als co-financier aan te trekken.

tijdens het BAD-toernooi

Lek en Linge

Leerlingen van het Lek en Linge College in Culemborg gaan deze zomer voor de derde keer naar Matagalpa om de familievereniging van gehandicapten te bezoeken en te ondersteunen. Sinds enige jaren hebben zij contacten met deze Familias Especiales en zij zijn erin geslaagd om diverse projecten in hun centrum te ondersteunen. Dit is belangrijk omdat gehandicapten in Nicaragua overal buiten vallen en de vele zeer arme families zelf geen enkele mogelijkheid hebben om hun situatie te verbeteren. Vanaf deze plek wensen wij de leerlingen een goede reis en heel veel succes!

Scholierencompetitie

Leerlingen van het Odulphus-lyceum zijn op 31 maart wederom met de mondiale wisselbeker naar huis gegaan. Samen met het Beatrix College en 2College Cobbenhagen speelden zij het spel Trias in de Raadzaal van het gemeentehuis. In de weken daarvoor bereidden de leerlingen zich voor aan de hand van het lespakket Watch Your World, waarin mondiale ontwikkelingen en problemen in Nicaragua, Tanzania, Zuid-Afrika en Nederland worden besproken. Tevens richtte elke school een etalage in in ons pand aan de Stationsstraat. Voor deze opdracht kreeg het Beatrix College (gekoppeld aan Nicaragua) de meeste punten.

Raadvrouwen

Soms kan het moeilijk zijn een project te realiseren. Onze partnerorganisatie Comité Mano Vuelta heeft een vervolgproject op touw gezet om vrouwelijke raadsleden te scholen en te ondersteunen. Tijdens bijeenkomsten wisselen zij ervaringen uit, bespreken de beste aanpak en strategie voor bepaalde problemen en denken na over een betere positionering binnen de lokale politiek. Het doel van dit alles is om de democratie participatiever te maken en de belangen van vrouwen binnen de gemeente beter te behartigen. Het zijn immers vaak de vrouwen die de problemen van het gezin moeten oplossen en in de meeste gevallen staan zij er alleen voor.

Om het project mogelijk te maken benaderden wij diverse partijen en raadsleden in de gemeente Tilburg en omliggende gemeenten. De resultaten zijn tot nu toe echter mager. Natuurlijk willen wij de raadsleden die wel doneerden van harte bedanken. Tevens een compliment voor de spontane actie van GroenLinks tijdens hun Lentefeest. De verkoop van enkele gesigneerde T-shirts bracht bijna 300 euro op. Wij hopen dat we met enkele late giften en een extra donatie uit het projectenfonds van de gemeente Tilburg het benodigde geld alsnog binnenhalen. Spreekt het project u aan, neem dan contact op met stn@hetnet.nl of 013 - 536 8706.

Via del Mondo

Zondag 21 mei vierde het straatkinderfestival van Mundial Productions zijn eerste lustrum. De vijf Tilburgse stedenbanden, waaronder de Stedenband Tilburg-Matagalpa, waren ook in de Muzentuin van de partij met een activiteit. Meer dan 500 kinderen en zowat eens zoveel ouders passeerden de vijf grensovergangen via vrolijk uitgedoste douanehuisjes en strenge douaniers. Door de grote belangstelling ontstonden hier en daar zelfs regelmatig files. Al vóór het einde van het festival waren alle felbegeerde paspoortjes volgestempeld en de grabbeltonnen leeg.

project raadvrouwen
foto's: Comité Mano Vuelta

Via del Mondo in de Muzentuin
foto: Gertjan van Broekhoven

Testament

U zult er vast niet dagelijks aan denken, maar het kan zomaar eens ter sprake komen. En soms krijgen wij van een donateur de vraag: hoe kan ik de stedenband geld nalaten? Dat is vrij eenvoudig te regelen. U kunt onze stichting voor uw gehele vermogen of voor een deel daarvan in uw testament opnemen als erfgenaam. Daarvoor moet u de naam en het adres van de stichting doorgeven aan de notaris. De officiële naam is: Stichting Samenwerking Tilburg Nicaragua. Het adres: Stationsstraat 39, 5038 EC Tilburg. Tel. 013 - 536 8706. Mail: sstn@hetnet.nl Verder is het goed om te weten dat wij een stichting zijn die door de Belastingdienst is aangemerkt als stichting met artikel 24 status, dat wil zeggen dat wij geen successie hoeven te betalen. Dat is mooi meegenomen. Alle andere dingen die van belang zijn om te weten, worden toegelicht als u dit komt regelen bij uw notaris.

Natuurlijk hopen wij dat u nog lang van ons werk getuige mag zijn, maar mocht het zover komen, dan danken wij u hartelijk voor uw laatste gift!

Gezocht

De redactie van de *!Cómo No!* is op zoek naar nieuwe redactieleden. Wie komt ons helpen met het zoeken naar onderwerpen, schrijven of vertalen van stukjes of interviews en eventueel ook vouwen en verzenden? We brengen vier nummers uit per jaar en vergaderen meestal een- of tweemaal per nummer (hooguit acht keer per jaar). Belangstelling? Bel 013 5368706 of mail naar: sstn@hetnet.nl

Dringend gezocht

Vrijwilligers met kennis en ervaring van: bouwen van websites, ontwerpen van websites, archiveren.

Bij de Stedenband Tilburg-Matagalpa hebben we behoefte aan mensen met bovenstaande kennis die een werkgroep willen vormen. Deze werkgroep zal, in onderlinge overleg, met enige regelmaat bij elkaar komen om de taken te verdelen en uit te werken.

Wil je niet in een werkgroep, maar heb je wel tijd om af en toe bij te springen? Ook dan ben je welkom.

Heb je interesse of vragen? Neem dan contact op met Francine. Telefoon 013 5368706 of e-mail naar sstnwebmaster@hetnet.nl

Agenda

- Zondag 25 juni: dichtersmiddag in Ruimte-X met de Nicaraguaanse dichter Héctor Avellán en stadsdichter Nick J. Swarth; vanaf 15.00 uur
- Zondag 2 juli: Tilburg Tambor in Bosvreugd in samenwerking met Bureau Ver(?)antwoord met speciale aandacht voor het SSTN koffieproject. Verkoop van eerlijke koffie en thee, informatie en koffie-knutsels voor de kinderen; vanaf 13.00 uur
- Zondag 27 augustus: boekenmarkt 'Boeken rond het paleis'; 10.00 tot 17.00 uur
- Zondag 3 september: Tilburg Ten Miles met rozenactie op de Heuvel van de werkgroep Salud; vanaf 11.00 uur
- Zondag 10 september: zesde Vuelta a Matagalpa; start tussen 10.00 en 12.00 uur (startpunt nog onbekend)

Kijk op de website voor meer informatie

www.tilburg-matagalpa.nl

Martha en haar ouders in Matagalpa
foto: Harri Aarts

Dé foto van ¡Cómo No!